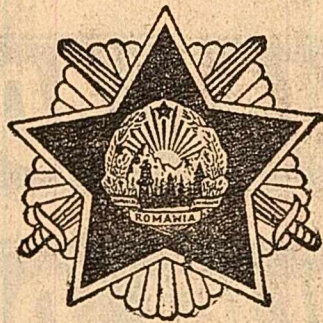

Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL P.C.R.

Anul XXXVI Nr. 7184

Marți 6 decembrie 1966

6 PAGINI - 30 BANI

SINTEZA EXPERIENȚEI ȘI JALOANELE PERSPECTIVEI MUNCII DE PARTID

Convorbire cu tovarășul **DUMITRU BALALIA** prim-secretar al Comitetului regional Ploiești al P.C.R.

Eveniment important în viața organizațiilor de partid, care are loc în condițiile muncii pline de avânt a întregului popor pentru îndeplinirea programului înaltului de înflorire a patriei...

Pregătirea conferinței regionale de partid ne-a spus interloctorul, a început de fapt o dată cu primele adunări de dări de seamă și alegeri ale organizațiilor de partid din uzine și fabrici.

Încă de pe acum a fabricației primului trimestru din 1967. Acum, în ajunul conferinței, ne gândim că trebuie să ajutăm colectivele care nu au realizat toți indicatorii de plan să-și potrivească pasul cu unitățile frunțase.

loare noi rezerve interne. Asemenea rezerve sînt deosebit de mari și conferința va accentua în mod deosebit necesitatea deplinei lor valorificări.

(Continuare în pag. a II-a)

ÎN ZIARUL DE AZI

■ Criterii ale înzestrării G. A. S. cu mașini agricole

■ CALITATEA SPECTACOLULUI ÎN TURNEU

■ 100 de ani de la nașterea lui TRAIAN DEMETRESCU

■ FOILETON Cum am intrat în reparație capitală

Loialitatea întrecerii

OPINII

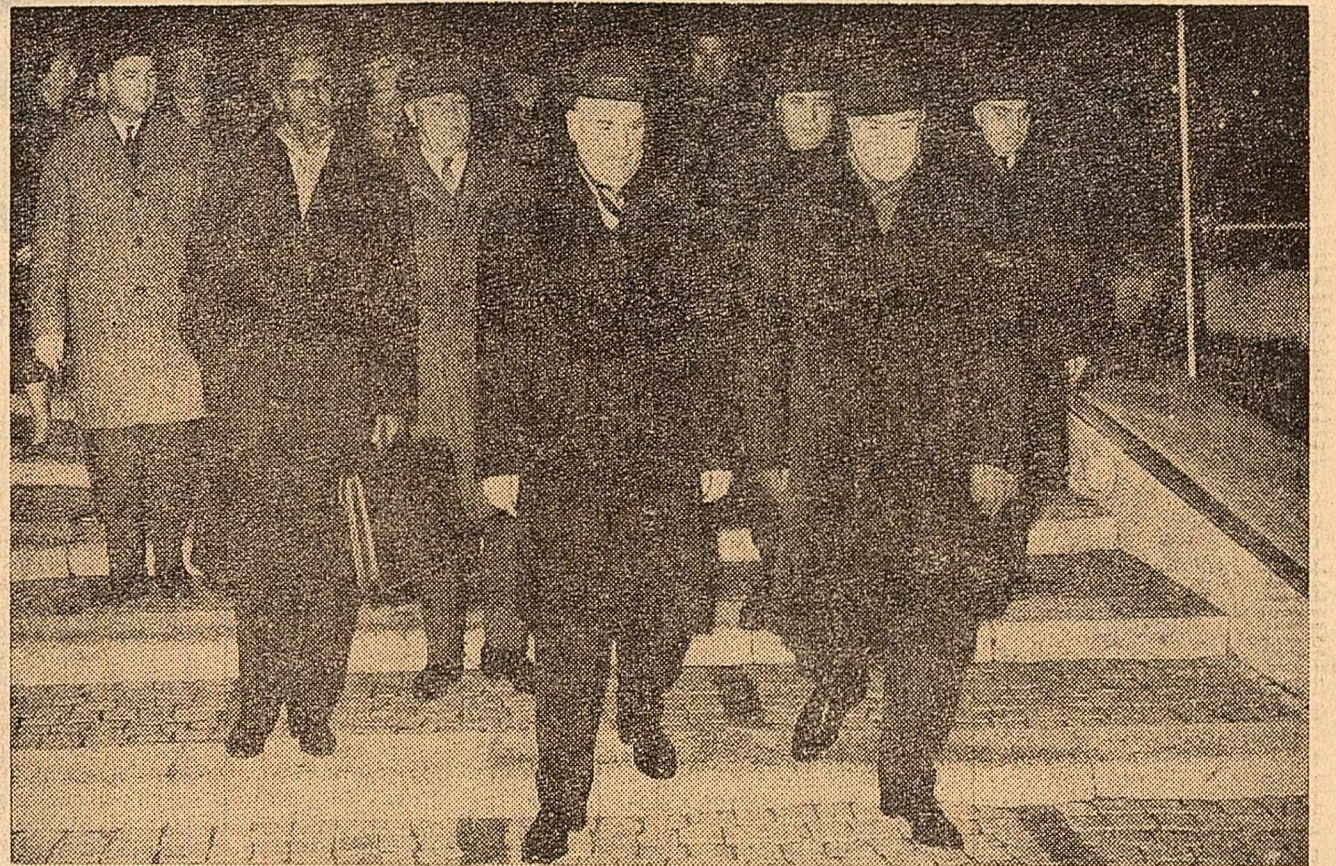
de Lucian GIURCHESCU

A fi bun sau rău coleg, a fi de fapt coleg sau nu, depășește sfera personală, devine o chestiune publică. Și asta indiferent de faptul că cineva și-ar dăruia viața în cadrul unui grup organizat sau ar fi, să zicem, un creator ce depinde de el și numai de el, un scriitor, un pictor, un compozitor.

vrei să fii primul, citi acela că nu admitti că și alții pot fi. Și atunci, ușurel, fără aproape a-ți da seama, faci tot ce e posibil ca lucrurile să ia înfățișarea dorită de tine și, fatalmente, lovești „sub centură”.

(Continuare în pag. a IV-a)

VIZITA PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE STAT, CHIVU STOICA, ÎN ETIOPIA

La plecare, pe aeroportul Băneasa

(Foto: Agerpres)

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, împreună cu soția, a părăsit luni dimineața Bucureștiul, plecând cu avionul spre Etiopia, într-o vizită oficială de prietenie la invitația Majestății sale Imperiale, Haile Selassie I.

Gheorghe Gaston Marin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, Corneliu Mănescu, ministrul afacerilor externe, membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducătorii instituțiilor centrale, generali, ziaristi.

A fost de față decanul corpului diplomatic din București, ambasadorul Cubei, Manuel Yope Mendez.

În drum spre Addis Abeba, în timpul zborului deasupra Turciei, Ciprului, Republicii Arabe Unite și Sudanului, președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a adresat de la bordul avionului telegrame de salut președintelui Republicii Turcia, Cevdet Sunay, președintelui Republicii Cipru, Arhiepiscopul Makarios, președintelui R.A.U., Gamal Abdel Nasser, președintelui Consiliului Suprem de Stat al Republicii Sudan, Ismail Al-Azhari.

Sosirea la Addis Abeba

ADDIS ABEBA 5. — De la trimitișii speciali Mircea Moarcăș și Constantin Oprică:

Luni după-amiază, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, și persoanele oficiale care îl însoțesc au sosit la Addis Abeba.

În întâmpinarea înaltului oaspete, pe aeroport se aflau împăratul Etiopiei, Majestatea Sa Haile Selassie I, Alteța Sa Imperială, prințul moștenitor, Ras Imru Haile Selassie, primul ministru al Etiopiei, Teshafi Tezaz Akilu Habte Wold, generalul-locotenent Abby Abebe, președintele

Senatului, Ras Mesfin Sileshi, guvernatorul general al provinciei Shea, membrii guvernului etiopian.

Era de față, de asemenea, Mircea Nicolaescu, trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al României la Addis Abeba.

Pe clădirea aeroportului erau arborate drapelurile de stat ale celor două țări. Pe frontispiciul aeroportului se aflau portretele președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și împăratului Etiopiei, precum și urări de bun venit înscrise pe mari pancarte.

(Continuare în pag. a V-a)

Întoarcerea delegației P. C. R. care a participat la Congresul al IX-lea al P. M. S. U.

Luni dimineață s-a înnoptat în Capitală, venind de la Budapesta, delegația Partidului Comunist Român, care a participat la lucrările celui de-al IX-lea Congres al P.M.S.U.

Din delegație au făcut parte tovarășii Ilie Verdet, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., Petre Blajovici, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Virgil Trofin, secretar al C.C. al P.C.R., Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., membri al C.C. al P.C.R., miniștri.

La sosire, în Gara de Nord, delegația a fost întâmpinată de tovarășii Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., Petre Blajovici, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Virgil Trofin, secretar al C.C. al P.C.R., Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P.C.R., membri al C.C. al P.C.R., miniștri.

Au fost prezenți Șandor Argyelan, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R. P. Ungare la București, și membri ai ambasadei.

PE ȘANTIERUL HIDROCENTRALEI DE LA PORȚILE DE FIER A început să producă complexul de preparare a betoanelor

Pe șantierul hidrocentralei „Porțile de Fier” a intrat în funcțiune complexul de preparare a betoanelor (primul din două fabrici), care va deservi șantierul 2 porturi. Complexul va fi format din trei fabrici și va livra zilnic 2.200 metri cubi de beton. Materialul primar necesar preparării betonului se extrage din albia Dunării, după care este transportată pe o distanță de aproape 500 m cu ajutorul funicularului instalat recent de constructori.

(Agerpres)

ÎN ALMANAHUL „ȘCÎNTEIA” - 1967

semnează peste 100 de personalități marcante din țară și străinătate: savanți, sociologi, economiști, scriitori și artiști celebri, exploratori, recordmeni mondiali etc. Iată o parte dintre colaboratorii Almanahului:

- Michelangelo ANTONIONI
Manfred von ARDENNE
Ana ASLAN
Aurel AVRAMESCU
Corneliu BABA
Hervé BAZIN
Marcel BREAZU
Ernst BUSCH
Donald CAMPBELL
José de CASTRO
Silvio CECCATO
Petru COMARNESCU
Emil CONDORACHI
C. COTEANU
Ascanio DAMIAN
Al. DIMA
C. Gh. DIMITRIU
Henri de FRANCE
Ion FRUNZETTI
Iu-ii GAGARIN
Rosswell GARST
Lucian GIURCHESCU
Dan GRIGORESCU
C. I. GULIAN
Eric P. HAMP
Thor HEYERDAHL
Leopold INFELD
Harold ISENSTEIN
Oto KLEIN

- Willi KOPPERT
Horia LOVINESCU
Eugen MAKOVSKI
Jean MARAIS
Georges MARSHAL
André MAUROIS
Yehudi MENUHIN
Al. MIRODAN
Grigore C. MOISIL
Dan NASTA
C. S. NICOLAESCU-PLOȘOR
Edmond NICOLAU
Pál SZABO
C. PARASCHIVESCU-BALACEANU
Francis FERROUX
Marcelo PITIS
Magdalena POPA
Titus POPOVICI
Salvatore QUASIMODO
Remus RADULEȚ
B. T. RAPEANU
Vasile RAUSSEUR
Alfred SAUVY
Adam SCHAFF
Ursula SCHIOPU
Haroun TAZIEFF
Rodu TUDORAN
Haroldville VLASCEANU
Al. ZAMFIR

ALMANAHUL „ȘCÎNTEIA” - ÎN CURS DE APARIȚIE

Telegramă

Excelenței sale Domnului URHO KEKKONEN

Președintele Republicii Finlanda

HELSINKI

Cu prilejul zilei naționale a Republicii Finlanda vă rog să primiți, Excelență, caldele mele felicitări și cele mai bune urări pentru fericirea dv. personală și pentru prosperitatea poporului finlandez.

CHIVU STOICA
Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

V-AȚI UITAT ÎN APELE MAI ADÎNCI ALE VIETII FAMILIEI DV.S.?

Se întâmplă să auzim pe cine cineva: „Aș fi avut planuri mari, dar m-am căsătorit!” — lăsinț limpede să se vadă că familia a rupt un destin, a oprit un vis. Dar și: „Norocul meu a fost că m-am căsătorit, altfel n-aș fi făcut nimic!”

Este interesant de știut în ce mod poate fi familia o sursă de dezamăgiri și decepții ori, dimpotrivă, un mediu necesar pentru împlinirea sentimentelor și idealurilor superioare. Pe marea acestor teme am întreprins, cu câteva zile în urmă, o anchetă în orașul Pitești. (Familii despre care voi vorbi sînt alese la întâmplare; unele se vor impune, poate, ca niște simboluri). Am stat de vorbă cu oameni de vîrste și preocupări diferite, căsătorii în urmă cu 5, 10, 20, 30 de ani în jurul următoarelor idei:

marea lor! Oferă familia satisfacții de ordin superior!

Pașionat de dezbateri, profesorul Constantin Popescu de la școala generală nr. 1 face mai întâi o remarcă:

— În familie se unesc, desigur, doi oameni diferiți, dar ei sînt, totuși, apropiați prin foarte numeroase trăsături comune, pe baza cărora se și realizează, de fapt, atracția reciprocă. Să numim numai eternul tel al familiei: căutarea fericirii și să ne dăm de îndată seama de atribuțiile celor doi: tinerete, încredere în viață, sete de afirmare, dorința de a fi

stimat, apreciat de colectivitete etc. De mic copil eu m-am visat profesor, dar facultatea am făcut-o fiind căsătorit. Familia mi-a creat stări active de studiu.

— Și visurile ei proprii? Mă întrebam: această dezvoltare a asigurat consecințele cele mai pozitive pentru amîndoi! Cînd s-a căsătorit, soția abia terminase liceul. Din cîte-mi spusese, ea voia să se facă doctoriță, dar au venit copii, iar soțul trebuia să învețe.

Sînt multe familii în care unul spune: Important este ca eu să mă dezvolt. — Și eu aș vrea, I se răspunde, și la acest răspuns vine replica primului: — Păi, știu că vrei, dar vezi că nu se poate.

— Iată cum s-au petrecut lucrurile — îmi explică profesorul C. Popescu. În urmă cu ani, soții mele (era pe atunci elevă) i-a murit mama. Convîngerea ei era că un doctor foarte bun ar fi putut-o salva. Și-a pus în gând să se facă doctoriță. Terminînd liceul, a dat examen la medicină, dar n-a reușit. Cînd ne-am căsătorit, ea era funcționară la un serviciu de contabilitate.

Vasile BARAN

(Continuare în pag. a II-a)

V-ATI UITAT IN APELE MAI ADINCI

ALE VIETII FAMILIEI DVS.?

(Urmare din pag. 1)

tate. Isi schimbase de definitiv hotarirea de a fi medic? Nu pot sa spun. Atunci nu stiam toate acestea si nici n-am incercat sa aflu. De altfel — sursele profesorului — cred ca uncoori logodnicul nu-si spun gindurile lor cele mai importante. Prefera declaratiile de dragoste. Pentru mine casatoria nu inlocuia un vis, era numai o formalitate noua de viata. I-am spus intentia mea si a fost fericita sa ma ajute.

Si totusi de ce a facut ea totul sa reusesc a fi? Poate ca nici ea nu-si uitase vechiul vis, — gindeam eu — dar daca mai tinea la teul acela intim, e limpede ca o data cu casatoria ea holtrisea sa-si sacrifice in numele familiei!

Intr-o casnicie oamenii nu stau in miza banilor sau in miza unui concurs; care pe care! Există, renunțări, aproape neștiute și necomentate, din partea unuia sau a altuia [uneori chiar a amândurora în folosul celuilor] dar toate acestea sînt renunțări de un fel deosebit, renunțări prin care mai degrabă omul se împlineste. Nu-ai aici nici un paradox. Profesorul îmi spune:

— Soția se mîndrește cu mine. Ceea ce am realizat eu este, de fapt, și o realizare a ei. Învățăm dezvoltându-mă ca om, n-o făcăm numai pentru mine, ci și pentru ea. Ridicarea mea a însemnat, în același timp, și ridicarea familiei. Așa este, așa stau lucrurile în realitate.

Bineînțeles că toate acestea au la bază un ceva extrem de important și care, la o primă vedere, ar părea și extrem de simplu: înțelegerea, a înțelegere ce e mai necesar la un moment dat, ce perspective apar și deci cine pe cine să ajute într-o anumită etapă! Profesorul continuă:

— V-am spus: ideea de a fi fost doctorul, soția a avut-o în urma unui accident. Poate că dacă ar fi reușit la examen ar fi azi o doctoriță bună. Rolul decisiv l-a jucat aici întâmplarea. Mie mi-a vorbit de visul ei țirzul, după ce îl părăsise. Cu timpul omul își schimbă gîndurile: luând în calcul mulți ani în domeniul contabilității, a îndrăginit această meserie. E încă destul de tânăr și, începînd cu anul viitor, ne-am hotărît să urmeze cursurile I.S.E.-ului. Acum vine rîndul meu s-o ajut, să iau în primire treburile familiei, supravegherea copiilor mai îndeaproape. Îmi va fi însă mai ușor, fiindcă chiar copiii căuta cea mare împlineste la ani. Dar nici eu n-am încheiat cu învățura: mă pregătesc să obțin titlul de profesor de gradul I. După aceea... Sînt multe lucruri care cer strădînire. Dar ceea ce vreau să subliniez este că am o familie cu care mă pot mîndri.

Vorbind, profesorul dezvăluia lagile interne ale vieții familiei sale ca și scumpul care statorniceste ascunde legii. El o intrădevea același cu lăelul societății noastre: fătura fericirii.

Pe santierul Combinatului petrochimic l-am cunoscut pe maestrul dulgher Constantin Visan, om cu dotul copil și o nevastă în floarea vîrstei. El de ani de zile locuiește în căminele pentru buclaci! De mai bine de zece ani el trece de la un santier la altul, lășindu-și, în toată această vreme, familia acolo. În satul Nucet, de lângă Tîrgoviste. Cum se desfășoară o asemenea viață de familie? Cum rezistă?

— Nu se clatină de la o clipă la alta? — l-am întrebat eu intrînd în încăperea de scînduri și așezîndu-ne la o masă lungă, acoperită cu hirtie albastră.

Maistrul, fătcos și blond, nu s-a arătat deloc impresionat de cuvintele mele cam alarmiste.

— Să povestesc pe scurt: omul a îndrăgint această meserie ca pe o înzestrare a lui. Cînd i s-a propus să fie scos din producție pentru o muncă de birou, el a adus argumentul cel mai convingător: „Eu dacă nu văd schele și nu aud hîrșitul fierăstrăului nu pot dormi noaptea. Și-atunci ce-o să facelți cu mine ziua?” A fost pe 11 santiere începînd cu cel din Făgăraș, dar n-au trecut

niciodată mai mult de două săptămîni fără ca el să nu-si fi văzut familia. Ori se ducea el acasă, ori venea soția la el. Vacanțele, copiii și el petrec și acum pe santier, încît toate compunerile lor pe tema: „Unde v-ați petrecut vacanța?” au drept titlu: „Pe santierul X sau Y”.

De cîva timp, Constantin Visan s-a apropiat de casă, fiindcă copilul cel mai sînt de „vîrsta tînutului”, adică vîrsta difișilă și trebuie supravegheată mai îndeaproape. Ca măsură practică, el se duce acasă în fiecare sîmbătă.

— N-ați avut niciodată vreo tresărire de neîncredere? Nu v-a păscut, vreo dată, gelozia?

— Așa ceva nu ne-a trecut prin gînd nici mie, nici soției. Eu m-am căsătorit înainte de armată; am stat despărțit doi ani, cînd eram liniștiți și nici atunci nu ne-am băgat în cap gînduri de-astea.

În toți acești ani vîllele celor doi s-au desfășurat strîns: el și șile prin ea toate evenimentele comunei, ea prin el viața de po santier.

— Satisfacția mea! Seara cînd îmi fac „bilanțul” zilei am în mine un munte pe care numai eu mi-l văd. Nu mi-am irosit timpul, am lăsat și eu unele pe unde am fost; și pentru dorința mea am găsit sprijin în familie. Și soția și copiii m-au înțeles. De fapt, el mi-a dat un mare curaj.

Eu am copii care au luat întotdeauna premiul I. Deși am fost mereu departe de casă, fac parte de mulți ani din comitetul de părinți al școlii și cînd mă duc duminica la vreo sedită profesorii îmi spun: aveți copii buni! Asta-mi face mare bucurie pentru că eu mi-am pus în gînd să-i fac pe amîndoi bătăii ingineri constructori și văd că dorința asta a mea prin-de putere...

Si uite-așa se clatină familia mea! A ris maistrul cu fața luminată de strălucirea dinților. Și risul lui mi s-a părut mai mult decît manifestarea firească a bucuriei; el era expresia întregii sale conduite de om muncitor, care se avîntă în viața cu toată încrederea.

Despărțindu-ne, mă gîndeam că nu întotdeauna frînăciua familiei ține de durata conviețuirii zilnice. Asta o demontrează viața. Unii nu s-au despărțit niciodată, dar sînt despărțit și înțelegerea. El se înfrînă seară de seară, dar nu-si împărășesc nici un gînd, nici o frînăciua importantă. Am cunoscut familia în care niciodată unul n-a știut despre celălalt ce gînduri a avut, ce bucurii, ce decepții. Fiecare s-a închis în sine.

— Bine, o întreb, pe Ioana și G. soție de inginer, el nu v-a spus niciodată ce planuri îi făurește în legătura cu el, cu dv.? Care-l pasunee lui cea mare, care-l gîndul lui cel mai frînă? Femeia, care nu lega de acest fapt nici o consecință și care nu se arăta nici umilită și nici indignată, mi-a răspuns simplu, fără exagerări, ca și cum as fi întrebat-o dacă a nins la munte:

— Dacă vreți să știți adevărul, trebuie să vă spun că nici nu mă interesează! La început mi s-a părut că răspunsul acesta pornea dintr-o totală lipsă de afecțiune pentru soțul ei, dar nu era așa. Îi lubea și încă mult, dar dragostea asta se manifesta într-un fel ciudat.

— N-aș vrea să-l supăr. Munceste mult, citește și scrie pînă țirzul noaptea, cine știe cîte are pe cap, de ce să mai viu și eu să-l sîcîi cu întrebări: ce faci, la ce lucrezi?

— Îi acordă soțului, nu fără o mîndrie declarată, toată încrederea în destinele familiei:

— Știe el ce face, e doar inginer!

— Intr-adevăr, inginerul este animat de gîndurile cele mai înaripate. În afara treburilor de producție, dar legate de ele, scrie o lucrare de literatură tehnică de mare importanță pentru ramura industrială în care activează. Și-a planuit-o încă cu cîțiva ani în urmă.

Acum inginerul face sîntele, își sistematizează ideile. Toate astea l-au luat și îi iau un timp enorm. La timpul acesta se referă soția lui cînd îmi spune: „Munceste mult, pînă

noaptea, țirzul, cine știe cîte are pe cap!”

— S-a căsătorit în urmă cu șapte ani, soția ar fi trebuit să X-a de atunci. În clasa a X-a de liceu, „dar n-a mai urmat”.

— Nici ea nu și-a arătat dorința, îmi spune inginerul.

Cînd l-am întrebat de ce n-a încercat el s-o convingă, să-i deschidă el drumul, de ce nu-i cere să învețe mai departe (are abia 22 de ani) el mi-a argumentat astfel:

— Ne înțelegem foarte bine. Dacă aș îndemna-o, ar însemna s-o forțez la un lucru pe care nu-l doarește. Și dacă i-aș cere să facă un lucru la care ea singură nu se gîndește, aș crea, cu siguranță, motive de neînțelegere.

— Chiar cu siguranță! Are el, inginerul, dreptate? Cred că acum există mult mai puține motive de neînțelegere decît mai țirzul. Sigur, pe măsură ce familia se învechește, se întărește, soții se leagă mai puternic cu o mie

de fire nevăzute, dar așa cum își propune el evoluția familiei, abia crează, aproape din toate punctele de vedere, cadrul unei posibile dezamăgiri. El este mereu în cloacă vîllej al idealilor, al necomunelor devenit, iar ea l-a el schimbarea, lărgirea orizontului se produce neîncetat. Pe cînd la ea, sînt acasă, închisă, dezinteresată de tot ce face el esențial, ce se poate petrece! Omul din ea trăiește nevăzută, ca într-o colivie. Cu anii se înfrînă ca fîșnuirea sentimentului de dragoste să scadă, și el va simți nevoia unei prietene, a unui om apropiat permanent. În fața căruia să-și aprindă mereu ideile și se va lavi de zidul frunții el blinde, dar fără fulgerule pe care și le-ar fi dorit. Ea, uitată, nu-și va da seama ce doarește de la ea: l-a făcut totuși, l-a gătit ani de zile, l-a spălat rufole, l-a îngrijit și acum, la sfârșit, vine cu niște pretenții absurde! Cine va fi vinovat? Vinovat va fi el, pentru că el are acum un orizont mai larg asupra vîllej. Prietena pe care și-o va dori, cîndva, o are acum lângă el, dar pentru asta trebuie s-o dirijeze, cu blîndețe, chiar împotriva firii celei pe care ar

de fire nevăzute, dar așa cum își propune el evoluția familiei, abia crează, aproape din toate punctele de vedere, cadrul unei posibile dezamăgiri. El este mereu în cloacă vîllej al idealilor, al necomunelor devenit, iar ea l-a el schimbarea, lărgirea orizontului se produce neîncetat. Pe cînd la ea, sînt acasă, închisă, dezinteresată de tot ce face el esențial, ce se poate petrece! Omul din ea trăiește nevăzută, ca într-o colivie. Cu anii se înfrînă ca fîșnuirea sentimentului de dragoste să scadă, și el va simți nevoia unei prietene, a unui om apropiat permanent. În fața căruia să-și aprindă mereu ideile și se va lavi de zidul frunții el blinde, dar fără fulgerule pe care și le-ar fi dorit. Ea, uitată, nu-și va da seama ce doarește de la ea: l-a făcut totuși, l-a gătit ani de zile, l-a spălat rufole, l-a îngrijit și acum, la sfârșit, vine cu niște pretenții absurde! Cine va fi vinovat? Vinovat va fi el, pentru că el are acum un orizont mai larg asupra vîllej. Prietena pe care și-o va dori, cîndva, o are acum lângă el, dar pentru asta trebuie s-o dirijeze, cu blîndețe, chiar împotriva firii celei pe care ar

Secretarul comitetului de partid al combinatului de industrializare a lenuului făcea următoarea observație:

— Organizăm, uneori, cîte o reuniune. Oamenii vin cu soțiile, multe familii se cunosc între ele, discuțiile se încing repede. Se abordează o temă filosofică, un lucru de principiu, sînt foți porniți să le dezbată.

Șiți cum se recunosc unele familii! După identitatea opinilor. Ideile soților se grupează, merg de obicei în aceeași direcție, se înfrînesc pe același

plan. Faptul este dintr-o parte mai fireșil. Acasă soții discută între ei, își formează puncte de vedere comune asupra a ceea ce este fundamental în viață, în societate.

Se întîmplă însă să vezi și bărbați care abia acolo, la sindrofie, își descoperă soțiile și invers. Rămîn cu gura căscată: „la uite, frate, ce-i mai trece prin capul soției sau bărbatului meu! Așa ceva nu mi-aș fi închipuit!”

Sigur că așa se întîmplă cu cei care obligă familia să respire într-un univers mic, izolat și artificial, dintr-o parte și dintr-o parte. Și dacă i-aș cere să facă un lucru la care ea singură nu se gîndește, aș crea, cu siguranță, motive de neînțelegere.

— Cu soția? — Cu soția? mă privi el puțin umilit și puțin ironic și eu mi-am dat seama că, fără să vrea, îmi dădea dreptate tocmai prin această umirire și ironie. Să discut cu ea o temă despre care habar n-are? Ce părere ai, dragă, despre cazele „Y”? Spuneți și dv., zău așa! Aproape că era să izbucnescă în ris, dar n-a făcut-o pentru că, oricum, înțelegese că nu despre „caja Y” era vorba, ci despre faptul că în FAMILIE SOTII NU POT FI STRĂINI DE MESAJUL DE SCOPUL MUNCII CELULALTE!

— Cîți se face în familia dv. l-am întrebat și el m-a privit din nou cu uimirea aceea pe față.

— Știu și eu? Cînd avem ceva de discutat, discutăm. De pildă, treburile astea gospodărești. Îi duc salariul, îi administrez, dar ne sfătum întotdeauna cînd e vorba de ceva mai important. De pildă, dacă ne lăudăm sau ne televizăm... În privința asta ne dăm totdeauna părerea...

Sigur, e firesc, să discuți despre treburile gospodărești, ba chiar să le rezolvi împreună cu soția, dar oamenii discută între ei și numai ce-l interesează strict pe amîndoi!

— Spuneți-mi, care-i ultima dv. dispută pe o temă filozofică, de exemplu!

— Sîncer să fiu — vorbii inginerul — n-avem asemenea discuții.

— De ce? l-am întrebat — și el mi-a răspuns puțin iritat:

— E o întrebare, cum s-o numesc... Poate vă gîndiți să ne întocmim această un program: azi discutăm filozofică, mine recital poetic... Asta, dacă vrem, ne ducem la casa de cultură!

— Bine, dar dacă în legătură cu un fapt nu sînt de aceeași opinie, ce faci? O bați?

Toată ziua te înfrînă și discuții în contradicție: la serviciu, pe stradă, într-o seșină, cu un prieten. Unul spune una, altul alta, se confrînă pînă, se adună judecîșii. Asta înseamnă că nu te înțelegi cu oamenii! A discuția în contradicție înseamnă căerți într-o discuție pe oricare temă ar fi ea și oricît ar fi ea de inverșunată se operează cu argumente, cu forță logică. Omul nu poate abdică de la rațiune, el vrea să ajungă la un adevăr, dar acolo nu ajungi cu palma! Subliniind absurditatea metodei, maestrul Marin Drăghici, membru al comitetului de partid pe complex, om trecut prin multe santiere, cu putere de pătrundere în psihologia oamenilor, a făcut o paralelă

cu omul nostru și bietul Filibas, eroul lui Rebreanu, cel care își schimbă dispoziția în familie după cum îi mergeau lui treburile la serviciu. Femeia se pomenea deodată în ușa cu un om de-o veselie molipsitoare ca peste câteva zile, sau chiar numai după una, abia să poată îndrăzni să-și ridice privirea, fiindcă nu putea să la ce s-o fi gîndind, ce-o fi ascunzîndu-mu-tenia lui: un buchet de flori sau un par? Mentalități vechi, supuse obișnuințelor colectivității.

În discuțiile prilejuate de anchetă s-au adus calde elogi familiei pentru forța pe care o dă ea omului, pentru faptul că în fiecare clipă și soțul, și soția pot găsi în familie prilej de manifestare a bucurii ca și suport moral pentru leșirea din vreau Impas. Muncitorul Gheorghe Stănescu mi-a povestit această întîmplare:

— Eram pe santierul de la Turnu Severin, răspundeam de o gestiune și am stricat niște materiale. A trebuit să le plătesc. Și nu era o sumă mică. Incepu-se să ne facem o casă și asta ne dădea înapoi. Soția nu stia nimic. Aproape că nici nu-mi venea să-i spun. Munceam împreună, făceam economii și, deodată, eu mă duc cu paguba. Cînd i-am povestit, ea a tăcut un moment, vedeam că întîmplarea o durea, dar apoi mi-a dat curaj:

— Bine că sîntem sănătoși! N-are rost să ne plîngem!

Oamenii sînt mai simpli decît ni-l închipuim adesea — reflectam eu ascultîndu-l.

Se întîmplă în viață cele mai felurite lucruri, dar cei mai mulți nu urmează neapărat un drum conforsional de stăruire, de frînăciua. Cînd își analizează faptele cu lecții de morală, de multe ori este de-ajuns un gest simplu: s-a dus el nu știu unde și a discutat situația; a venit ea cu o soluție. Sînt astfel de alături calm, înțelepte, de o mare importanță în viața familiei și care în de asemenea de capacitatea de a înțelege.

Familia: o comunitate restrînsă, sau, cum s-a mai spus, o navă în drum spre fetic. În numele acestui fel oamenii încheie între ei contracte pe viață. Obligația fundamentală este crearea aceluia climat în care personalitatea fiecărui, a soților și a copiilor, să se dezvolte firesc! Întreaga societate este formată din familii.

Treburile tuturor se înfrînesc ca liniile dintr-un vast plan arhitectural al feticilor sociale.

ore suplimentare. Fondul de timp în întreprinderile constructoare de mașini nu a fost utilizat complet în nici o lună. Într-un șir de întreprinderi există utilaje și mașinării nefolosite în valoare de sute de milioane de lei. E lesne de înțeles ce volum de producție suplimentară se poate realiza cu o asemenea zestre tehnică.

Avem în regiune întreprinderi noi, care nu ating parametrii tehnico-economici proiectați. Nu ne putem permite luxul de a construi hale de fabricație, de a aduce utilaje și mașini costisitoare de peste hotare și apoi de a obține o producție redusă. Din vina proiectantului — Institutul de proiectări constructiv de mașini — dar și a conducătorilor unităților respective, spațiul noli scularii de la Uzina „1 Mai” sau al harel de vopsit de la Uzina de utilaj chimic din Ploiești nu sînt folosite corespunzător. Trebuie arătat că în această privință s-au vădit deficiențe serioase a comitetului regional și a celei a comitetului orășenesc de partid, cît și în felul cum și-au exercitat dreptul de control asupra conducătorilor tehnico-administrative organizațiile de partid din cele două mari întreprinderi.

Iată numai cîteva din rezervele interne ale producției. Ele trebuie scoase bine în evidență, paralel cu critica la adresa organizațiilor de partid, a conducătorilor de întreprinderi, care trec pe lângă ele fără să le vadă, cerînd ministrului fonduri de investiții suplimentare.

Toate acestea sînt strîns legate de o altă idee, mai generală, care se cere abordată în cadrul lucrărilor conferințelor regionale. Este vorba de organizarea științifică a producției — condiția esențială de asigurare a rezervelor necesare îndeplinirii sarcinilor cincinalului. Ce s-a desorșin din studiile noastre de pînă acum, din discuțiile purtate în adunările și conferințele de alegeri? În multe locuri totul se reduce la discuții teoretice privind importanța, avantațiile organizării științifice a producției, aplicarea practică rămînînd pe planul doi. Conferința va combate asemenea practici greșite încetînte la Uzina mecanică Cîmpina, la Uzinele „1 Mai”. Combinatul petrochimic Ploiești. Dezbaterile vor trebui să scoată în evidență necesitatea de a orienta în mai mare măsură atenția organizațiilor de partid în această direcție, de a determina îmbinarea studiilor și analizelor întreprinse cu activitatea practică de aplicare a concluziilor la care s-a ajuns. Numai în felul acesta se va reuși ca organizarea științifică a producției să depășească stadiul actual, să devină o preocupare centrală a întregului colectiv — de la proiectant și pînă la maistrul, de la economist pînă la muncitor. Proiectul de hotărîre prevede un șir de măsuri, care sînt convins că se vor concretiza în urma lucrărilor conferinței.

Aș vrea să mă opresc pe scurt și asupra eficienței investițiilor.

(Urmare din pag. 1)

Este știut că punerea în funcțiune la termen a obiectivelor industriale condiționează strict îndeplinirea sarcinilor din cincinal. La Ploiești sînt în acest an investiții de aproape 3 miliarde de lei; ele vor fi și mai mari în anii următori. Conferința va pune realizarea investițiilor în condiții optime în centrul preocupărilor organizațiilor de partid. O deosebită atenție vom acorda înălturării întîzierilor la barajul de la Paltinu, stația de 110 kV-Ploiești nord. La obiectivele social-economice pe care le ridică trustul local de construcții al sfîntului popular regional. Sîntem hotărîți să punem capăt sistemului repetatelor autocritici ale celor responsabili de această stare de lucruri, autocritici care nu merg mai departe de constatarea deficiențelor...

— Regiunea Ploiești are și un puternic sector agricol. Ce aspecte ale activității din acest domeniu vor fi analizate?

— Voi releva un singur aspect pe care-l consider elocvent. Recoltele bune ale ultimilor doi ani ne îndreptătesc convingerea că solul și clima locală ne oferă și mai mari posibilități. Conferințele regionale de partid au constituit largi tribune ale schimbului de experiență privind munca de partid pentru dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii. Dezbaterile conferinței regionale vor

— Voi releva un singur aspect pe care-l consider elocvent. Recoltele bune ale ultimilor doi ani ne îndreptătesc convingerea că solul și clima locală ne oferă și mai mari posibilități. Conferințele regionale de partid au constituit largi tribune ale schimbului de experiență privind munca de partid pentru dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii. Dezbaterile conferinței regionale vor

Sinteza experienței și jaloanele perspectivei muncii de partid

sublinia și mai pregnant sarcinile ce revin în acest domeniu organelor de partid. Va fi relevată, între altele, necesitatea muncii politice sustinute a organizațiilor de partid spre a-și deprinde pe cooperatori să s-a gospodărească bine pămîntul, să-si investească chibzuit banii, încît el să producă alți „lei”, fiecare cooperativă agricolă devenind o unitate socialistă puternică, înfloritoare, mare producătoare de bunuri agricole. Concluziile vor evidenția totodată necesitatea unui ajutor mai substanțial din partea specialiștilor pentru mecanizarea agriculturii, aplicarea procedeelor moderne de lucru în cîmp și în creșterea animalelor.

Dezbatînd cu prioritate problemele economice, nu neglijăm, se înțelege, analiza laturilor vieții interne de partid, îndeosebi cele referitoare la întărirea continuă a organizațiilor de partid, la îmbunătățirea stilului și metodei lor de muncă. Sîntem preocupat și determinăm în mod deosebit programe pe linia perfecționării controlului îndeplinirii hotărîrilor a exercitării controlului de partid asupra activității conducătorilor tehnico-administrative. Urmarim să împrîmăm acestui control un caracter mai dinamic, astfel încît să nu se limiteze la simpla constatare a unor stări de lucruri, cum se mai întîmplă pe altocri, ci să contribuie efectiv la îmbunătățirea muncii.

— Și acum o ultimă întrebare. Cum s-a desfășurat munca pentru întocmirea documentelor conferinței?

— Spunem, la început, că ne aflăm în fața unui bogat material de viață, strîns cu grijă de către membrii biroului comitetului regional și de alți activiști, de la conferințele raionale și orășenesti de partid. Avem de asemenea, la îndemînă constatările, studiile întreprinse în ultimul timp de colective alcătuite din tovarășii care fac parte din activul de partid — ingineri, economiști, agronomi, cadre din aparatul de stat și alți specialiști. Am căutat să consultăm cît mai mulți oameni. Sintetizarea experienței și înțelepciunii colective constituie principialul obiectiv al zgrupărilor de tovarășii care au participat la întocmirea dărilor de seamă și a proiectului de hotărîre al conferinței regionale.

Sîntem încredințați că dezbaterile conferinței regionale de partid, concluziile ce vor fi desprinse, aPLICAREA perseverență a prevederilor hotărîrilor adoptate vor contribui la ridicarea continuă a nivelului muncii organizațiilor de partid din regiune, la creșterea forței de mobilizare a maselor în lupta pentru aplicarea sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al P.C.R.

— Deschissem ferestra sa lasă fum de țigară, să vadă dacă afară este decembrie. Afară era decembrie, dar vreme frumoasă. Cu toată această circumstanță atențunată, în tocul ferestrei îmi apăru o arătare. Nu semăna nici a elefant, nici a mașină de spălat rufe, și nici măcar a broască țestoasă. Era ceva nedefinit. În schimb avea o voce clar metafizică. Cu vocea asta îmi orđonă:

— Eu sînt „Sfînta Dezorganizare”. Închină-mi-te.

— Să mă închin tie? Vezi-ți de drum...

Arătarea de loc întîmădită suflă o dată în interiorul camerei mele de lucru și toate lucrurile se întoarseră cu josul în sus. Hîrșile se împărșiară peste tot; sticlele cu cerneală și cu... se răsturnară și ele (cîste celor care au inventat dopurile!).

— Mi te închin ori nu? Una din cele 1 198 065 963 circumvoluțiuni care mi se agitău pe scoarță la acea oră îmi comandă: „Folosește a 649-a figură de jiu-jitsu și imobilizează-o. Ce mai aștepti? Cită ai zice 649 „Sfînta Dezorganizare” îmi zăcea la picioare legată burduș!

— Hai, spune tot!

— Eu, „Sfînta Dezorganizare” domnesc oriunde mi se permite. Dezorganizez orice. Transporturi, familii, mă pricep și în comerț, lucrez în orice domeniu. Sînt multilaterala.

— Fără generalități. Trece la concret. Dă-mi un exemplu concret.

— În acel moment se auzi un uruit de motor. „Sfînta Dezorganizare” mă făcu atent.

— La uita-te pe ferestra și spune-mi ce vezi.

— Un autocamion remorcat de alt autocamion.

— Oprește-l pe sofer și întrebă-l unde se duce și de unde vine.

— Am coborît în stradă.

— Unde duci autocamionul ăsta remorcat?

— La reparat, la I.R.A. Cluj.

— Și de unde-l aduci?

— De la I.M.T.F. Curtea de Argeș.

— De ce-l duci tocmai la Cluj? Nu sînt întreprinderi de reparat

— I.M.T.F.-ul ăsta din Curtea de Argeș are mult de lucru cu mine.

— Cum?

— Dumnealor au un parc de 115 autovehicule. Anual intră în reparări capitale aproape un sfert din ele. Știi unde am făcut eu cu priceperea mea să fie trimise pentru reparări capitale? Cit mai departe. De exemplu la I.R.A. Cluj, Timișoara, Cîmpina, Craiova, București.

— Cred că așa au dat repartiții tovarășii din Direcția generală industrială din minister. Așa că nu mi mă lăuda atît.

— Nu mă laud. Dar chestia asta cu repartițiile este tot opera mea. Dacă o să-ți spun că autocamioane din Cluj, Timișoara vin la reparat în regiunea Argeș, ce-o să zici?

— O să mă creștesc și o să spun că sînt incurcîșari.

— Dar ăsta-i un mîștic. Sînt mare mester în dezorganizarea atelierelor I.R.A.

— Iar te lauzi. Concret.

— Autocamionul SR-101 cu nr. de circulație 21-Ag-1918 a fost trimis de I.M.T.F. Curtea de Argeș la reparări capitale la I.R.A. Timișoara. În ziua de 1 octombrie a fost gata

Ca să nu-i dau apă la moară „Sfîntei Dezorganizări” t-am zis:

— În definitiv ce mare birnăz ai făcut? A parcurs camionul cu pricep 2 000 km în gol, iar celălalt 1 000. S-au consumat cîteva sute de litri de benzină anapoda... Mare școala?

— Dar că au lipsit producției aproape o lună de zile aceste camioane? De asta ce zici?

— Un caz izolat.

— Izolat zici? Să-ți mai dau concrete. Tot I.M.T.F. Curtea de Argeș trimite la I.R.A. Cluj pentru reparări capitale autocamioanele SR. 113 Bucegi, 21 Ag 1975; 21 Ag 1974. Primul stă în R.C. de la 7 VII 1966. Al doilea stă în R.C. de la 2 VIII 1966 parcurge pentru remedieri 728 km, consumă peste 200 litri benzină, este imobilizat 5 zile nejustificat. Autocamionul 21 Ag 1974 pleacă la R.C. pe ziua de 11 iunie 1966, sosește la Curtea de Argeș pe 25 VII 1966. După aproximativ 7 500 km pleacă la remedieri pe 1 septembrie 1966 și se înapoiază pe ziua de 11 septembrie 1966, ca pe ziua de 30

septembrie 1966 să fie retrimis produsă. După 3 zile este trimis din nou la Timișoara, la remedieri. Pentru că reparațiile s-au făcut cu colaborarea „Sfîntei Mintulă” I s-a-au făcut remedieri și delegatul a pornit cu autocamionul spre beneficiar. La bariera orașului Curtea de Argeș autocamionul s-a defectat din nou. De asta asta este retrimis la Timișoara remorcat de alt autocamion.

— Dar I.R.A. cînd?

FOILETON de Nicușă TĂNASE

CUM AM INTRAT

ÎN REPARAȚIE CAPITALĂ

auto mai în apropiere de dumneavoastră?

— Dacă așa dorește „Sfînta Dezorganizare”?

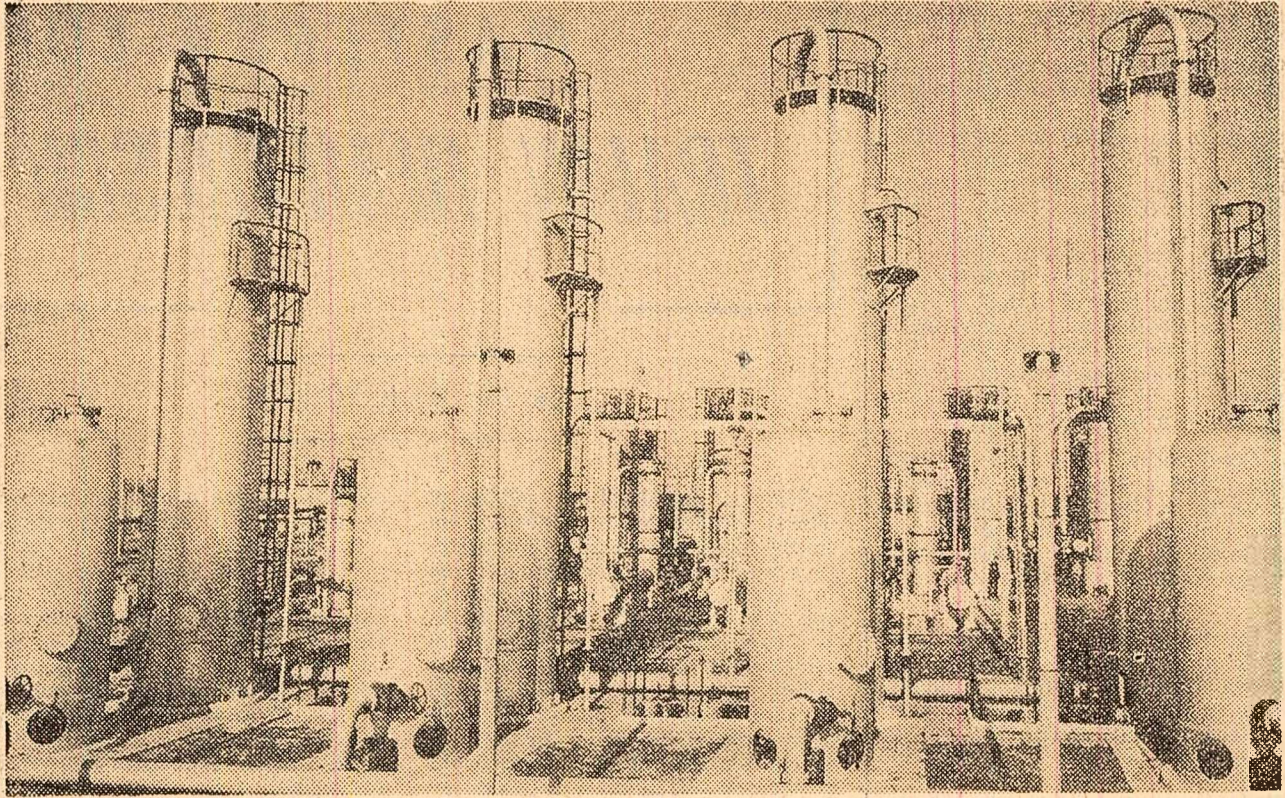
— Cînd am intrat în camera mea de lucru muraștră țeșnă de ris. I-am făcut o freție cu oțet de tranță și s-a trezit în hohote.

— A vrut concretul? Ti l-am dat. Dar asta-l numai o mostră. Dacă dat o tuică îți mai dau exemplul.

— I-am dat. Și a început:

— Dar I.R.A. cînd?

P A G I N A E C O N O M I C A

Stoia de dezinzinare din schela Ciurești, înzestrată cu utilaj modern, realizat de industria noastră constructoare de mașini (Foto: Agerpres)

Mecanizarea lucrărilor agricole constituie astăzi una din principalele prghiuri de promovare a progresului tehnic, de obținere a unei cantități sporite de produse pe fiecare hectar de teren, în condițiile ridicării productivității muncii și reducerii prețului de cost. Practica a evidențiat aportul multilateral al mecanizării la sporirea producției și a productivității muncii în toate gospodăriile de stat. Un calcul economic arată că, în ansamblul factorilor care au acționat în această direcție, în ultimii zece ani, mecanizarea lucrărilor a contribuit cu circa 65 la sută la economisirea muncii vii și cu circa 40 la sută la ridicarea producției medii la hectar.

În anii cincinalului în curs va avea loc adncirea, extinderea și diversificarea mecanizării. Creșterea nivelului și a gradului de mecanizare depinde, însă, deopotrivi, și de folosirea rațională a mijloacelor mecanizate. În ultimii ani, gospodăriile de stat au înregistrat succese însemnate în această direcție. A crescut atât numărul de ore-zilnic de funcționare pe tractor, cât și numărul de hectare arătură normală efectuate în total și pe o zi de lucru, a scăzut prețul de cost al lucrărilor mecanizate și s-au înregistrat economii însemnate de carburanți și lubrifianți; s-au redus

Criterii ale înzestrării G.A.S. cu mașini agricole

perioadele de imobilizare în reparații și s-a mărit durata de lucru efectiv între două reparații.

Nu poate fi trecut însă cu vederea faptul că, în utilizarea tractoarelor și a mașinilor agricole au existat unele neajunsuri, care s-au reflectat negativ în activitatea economică-financiară a gospodăriilor de stat. La Plenara C.C. al P.C.R. din 27-28 iunie 1966, arătându-se că unele

gospodării de stat mai foloseau încă utilajele sub capacitatea lor normală de lucru, s-a insistat asupra necesității gospodării raționale a acestora. Calculele au arătat că dacă fiecare tractor, aflat în dotarea gospodăriilor de stat, ar lucra anual cu numai 50 ha arătură normală în plus, aceasta ar echivala cu 1250 tractoare suplimentare.

Prima cerință — esențială, și în a-

celai timp, hotărâtoare — pe linia asigurării unei raționale folosiri a parcului de mașini și tractoare este, după părerea mea, ca unitățile să fie dotate în măsură strictă a necesităților lor reale, în funcție de sarcinile de producție — prezente și de perspectivă — de condițiile concrete, de nivelul și gradul de mecanizare atinse anterior etc. Este necesar să se țină seama, deopotrivi, de plafonul „optim de dotare” care trebuie apreciat atât din punct de vedere tehnic cât și economic, precum și de existența însăși a condițiilor prealabile fără de care mecanizarea nu și poate aduce aportul. Din păcate, la Departamentul gospodarilor de stat există o mare necesitate o tendință care a purtat multe caractere sablonare în ce privește dotarea gospodăriilor de stat și repartizarea utilajelor. Datorită acestui fapt, încă se mai întinesc mașini și agregate care nu sînt folosite de loc, altele care sînt numai parțial utilizate și, în fine, altele pentru care, deși uzate, nu s-au perfectat formele de casare, grevind astfel cheltuielile de producție cu amortizări nejustificate.

Analize efectuate recent în cadrul unităților tractorului de stat Argeș au scos la iveală existența unor gospodării de stat supra dotate, alături de altele cu un deficit de tractoare. G.A.S. Căteasca avea un excedent de 13 tractoare față de necesarul real în funcție de sarcinile de producție, în timp ce G.A.S. Măldărești era cu 5 tractoare în deficit, iar G.A.S. Rîmnicul Vlcea — cu 6. În ansamblul unităților tractorului de stat Argeș, în perioada 1960-1965 planul de producție al tractoarelor, exprimat în ore de funcționare, a fost depășit cu 11 la sută. Dar în vreme ce gospodăriile de stat Vedea, Curtisoara, Tufeni, Piatra-Olt, Simbruzeni, Cuparu, Drăgănești-Olt și altele depășeau indicii de plan în ceea ce privește folosirea tractoarelor, cele din Stolnici, Tigveni, Domnești, Merișeni, Galicea, Măldărești, Cimpulung și Izvoru nu realizau planul de folosire a tractoarelor decât în proporție de 64-85 la sută.

Nu poate fi trecut cu vederea nici faptul că, deși unele gospodării de stat din tractorul Argeș au realizat și chiar depășit planul de ore de funcționare pe tractor, nu au îndeplinit planul de hectare-arătură normală, ceea ce vadește o exploatare nerațio-

PENTRU PRIMA DATĂ ÎN LUME

Deplasările țiteiului în subteran determinate prin măsurători directe

Un grup de cercetători de la secția din Cluj a Institutului de fizică atomică, alcătuit din Liviu Blaga, Lucia Blaga, Alexandra Chifu și Tamara Ciobotaru, efectuând timp de mai mulți ani studii izotopice, a descoperit un fenomen deosebit de interesant: în zăcămintele de țitei există o distribuție regulată a deuteriului, izotopul greu al hidrogenului. Măsurătorile au arătat că schimbarea concentrației deuteriului depinde direct de deplasările țiteiului din zăcămintele în procesul extracției. Aceste observații au servit drept bază la elaborarea, cu sprijinul specialiștilor petrolisti, ing. Ion Lari și Vasile Enache, a unei metode originale de determinare a caracteristicilor mișcării subterane a țiteiului.

În legătură cu această nouă realizare științifică românească prof. dr. docent Victor Mercea, membru corespondent al Academiei, a declarat: „Descoperirea variațiilor marcată naturală a țiteiului cu izotopul greu al hidrogenului este surprinzătoare și, sub raport practic, foarte importantă. Ea a făcut posibilă, după câte știm, pentru prima dată în lume, determinarea prin măsurători directe și nu prin calcul teoretic a unor elemente specifice deplasării țiteiului în subteran și, în consecință, cunoașterea precisă a situației zăcămintului. Metoda pusă la punct de cercetătorii români deschide perspectiva unei mai bune dirijări a extracției, ceea ce va ridica în mod considerabil procentul de recuperare a rezervelor de petrol.”

(Agerpres)

SE POATE RECÎȘTIGA LOCUL PIERDUT DE ÎNTREPRINDERE FRUNTAȘĂ?

Pînă anul trecut, întreprinderea de construcții-montaj nr. 6-Craiova era una dintre unitățile economice fruntașe ale regiunii Oltenia. Colectivul ei, harnic și priceput, și-a câștigat pe merit un bun renume în construcția Combinatului de ulei și zahăr de la Podari, a celor de industrializare a lemnului din Tg. Jiu și Tr. Severin, întreprinderii de prefabricate din beton Craiova, a altor obiective industriale complexe. În 1965, întreprinderea amintită a primit două diplome de unitate fruntașă în ramura construcții-montaj din Oltenia. Disponind de o puternică bază tehnico-materială și de un colectiv competent, cu experiență, întreprinderea i s-a încredințat în continuare lucrări de investiții pe un număr mare de șantiere din regiune, la obiective care vor îmbogăți harta industrială a Olteniei și potențialul ei economic.

Față de o asemenea sarcină de răspundere, era de așteptat că întreprinderea va ține mereu sub steagul întrecerii socialiste, va îndeplini în cit mai bune condiții graficele de execuție a lucrărilor.

Anul acesta însă, ea nu s-a mai încadrat în ritmul prevăzut, fapt ce a făcut ca luna de lună să se înregistreze serioase rămâniri în urmă pe majoritatea șantiierelor. Consecințele sînt dintre cele mai nefavorabile. La 30 iunie nu s-a pus în funcțiune cea de-a treia linie de producție la Complexul de creștere și îngrășare a porcilor-Bălești, nu s-a terminat executarea la termenul stabilit, a lucrărilor la Frigoriferul din Craiova și la Complexul de creștere și îngrășare a porcilor — Caracal. Restanțe are întreprinderea și la Fabrica de confecții Craiova, Abatorul din Tr. Severin, Fabrica de brînzetură Caracal. De unde, pînă anul trecut, I.C.M. 6 Craiova își realiza și depășea planul la toți indicatorii, în prezent ea nu și-a îndeplinit nici sarcinile cantitative și nici pe cele economico-financiare. La mijlocul lunii noiembrie, volumul creditelor restante însumează 36 milioane de lei, iar dobinzile penalizatoare — peste 890.000 de lei.

O astfel de cădere la antipod, firește, nu se datorează unor cau-

ze accidentale. Să descriem ce frîne au dat atât de înapoi activitatea întreprinderii. De fiecare dată, cînd este întrebată, conducerea ei susține că de vină sînt numai proiectanții, furnizorii de materiale și... timpul nefavorabil. Un pic de adevăr există. Documentația pentru Fabrica de confecții Craiova a fost predată, de I.P.I.U. București cu 4 luni înzîdire, iar proiectele necesare construcției fabricii de ciment și asocierii din Tg. Jiu au fost înaintate de I.P.C.M.C. în mod fracționat, avînd multe omisiuni. De asemenea, șantierul „Alimentarea cu apă Craiova” n-a primit aproape 8 km tuburi premo de la întreprinderea de prefabricate Craiova și „Progresul” din Capitală. Totuși, nu aceste cauze au fost determinante. Așa după cum am spus, I.C.M. 6 dispune de o puternică bază tehnico-materială, formată din mașini și agregate de construcții, de forță și mijloace de transport, în valoare de peste 80 milioane lei. Dacă la această dotare se mai adaugă marea număr de utilaje grele închiriate, rezultă că întreprinderea este, într-adevăr, una dintre organizațiile de construcții cele mai bine dotate tehnic.

Fireșc ar fi fost ca rezultatele ei, pe baza folosirii raționale a acestora, să fie deosebite. În realitate, ele sînt destul de scăzute. La 3.000 lei utilaje, întreprinderea a realizat o producție de 2.636 lei, în timp ce T.R.C.-Oltenia, mai slab dotat, și destul de neorganizat, a obținut 4.758 lei. Că anumite utilaje au fost folosite cu indici scăzuți, o dovedește și alte fapte. De pildă, betonierele s-au utilizat numai 77 la sută din timpul programat, pierzîndu-se peste 35.000 ore de funcționare. La fel de nerațional au fost folosite și alte utilaje ca macarale-torn, excavatoarele-basculante. Datorită acestui fapt, o serie de lucrări au volum mare de muncă s-au executat mecanizat în procent nesatisfăcător, ceea ce a frînat creșterea productivității muncii.

Consider, de fapt, că la această întreprindere, tocmai aglomerația de mijloace tehnice provoacă risipa și utilizarea lor cu grad redus. Depășirea cheltuielilor la capitolul „utilaje” a luat proporții împr-

mală, o risipă de carburanți și lubrifianți, o încărcare a prețului de cost. În anul 1965 G.A.S. Leordeni a realizat planul orelor de funcționare pe tractor în proporție de 150 la sută, dar planul de hectare arătură normală pe tractor în proporție de numai 75 la sută.

În mod obișnuit, în analizele economice, indicatorul general al folosirii tractoarelor este dat de suprafața arabilă care revine pe tractor fizic și care, statistic, se calculează prin împărțirea totalului arabil la numărul tractoarelor existente la acea dată. Consider că acest indicator, luat în mod unilateral, singur, poate duce la concluzii greșite, care afectează nu numai orientarea investițiilor, respectiv, dotarea unităților, ci însăși planificarea și aprecierea utilizării parcului de mașini și tractoare. Valoarea acestui indicator se îndepărtează de realitate pe măsură ce sfera mecanizării se extinde, respectiv, pe măsură ce tractoarele sînt folosite în mod permanent în zootehnie, sere etc. Pentru edificare, redăm comparativ, pentru anii 1964 și 1965, situația existentă în ansamblul gospodăriilor agricole de stat:

	1964	1965
Suprafața arabilă scriptică pe tractor fizic — ha	68,7	65,8
Ha a.n. executate pe tractor fizic (total)	654 (100%)	729 (100%)
din care: în producția agricolă	398 (61%)	438 (59%)
în transporturi și diverse alte lucrări	258 (39%)	291 (41%)
Suprafața arabilă ce revine pe tractor fizic în mod real în producția vegetală (cultura mare) — ha	112	114

Trebuie spus că, în mod permanent, în zootehnie — combinatele de creșterea animalelor, morile de furaje etc. — lucrează circa 2.100 tractoare fizice, iar în unitățile cu caracter hortivindustrial — alte 1.200 tractoare. La acestea trebuie să se mai adauge, parțial, și cele circa 6.000 tractoare care, în cadrul campaniilor de vîrf — iulie, august, septembrie, octombrie — deservesc remorile folosite la transport. Neîfînd angrenate în ansamblul lucrărilor solicitate de producția vegetală — în special de cultura mare — consider că toate aceste tractoare ar trebui excluse din calculul suprafeței efective ce revine pe tractor fizic. Făcînd, din acest punct de vedere, calculul suprafeței efective revinînd pe tractor fizic rezultă că, în 1965 față de 1964, deși a crescut numărul tractoarelor, numărul total de hectare arătură normală efectuate pe tractor fizic, dat fiind ponderea din ce în ce mai mare a tractoarelor solicitate în zootehnie, transporturi etc., suprafața arabilă revinînd pe tractor fizic a crescut de la 112 hectare, la 114 hectare. Iată de ce în viitor este necesar, după părerea mea, ca dotarea să se facă înțelegînd seama și de aceste considerente, deci nu numai pe temeiul „suprafeței statistice” ce revine pe tractor, ci și în urma unei analize temeinice a multitudinei factorilor existenți în fiecare unitate.

Dr. ing. Eugen JIANU
Departamentul GOST

In cadrul regiunii noastre, unde sînt condiții naturale favorabile, creșterea animalelor reprezintă una din ramurile principale ale agriculturii, de dezvoltarea căreia depinde în mare măsură întărirea economică a unităților agricole socialiste.

Paralel cu creșterea efectivelor au fost luate măsuri pentru creșterea condițiilor necesare sporirii producției medii pe animal, pentru livrarea de cantități tot mai mari de produse la fondul central al statului și mărirea surselor de venituri bănești ale unităților agricole. Aceste măsuri s-au referit la asigurarea bazei furajere, executarea unui volum mare de adăposturi, alimentarea cu apă a fermelor, alegerea, școlărirea și permanentizarea cadrelor de îngrijitori și brigadieri, acordarea asistenței tehnico-organizatorice etc. Consiliile agricole și unitunile cooperatiste au inițiat numeroase schimburi de experiență în unitățile fruntașe, consfățiri și instruirii periodice cu cadrele care lucrează în sectorul zootehnic. Datorită măsurilor luate, producția medie pe vacă furajată în cooperativele agricole a sporit la 1.563 litri lapte în primele 10 luni ale acestui an față de 1.421 litri cit s-a realizat în întregul an 1965. De asemenea a crescut producția de carne, lînă etc., ceea ce a dus la sporirea valorii producției globale de produse animale în cooperativele agricole, care în 1965 s-a ridicat la suma de 151,2 milioane lei, reprezentînd 28 la sută din totalul veniturilor bănești ale acestor unități.

Una din cerințele esențiale actuale și de perspectivă pentru dezvoltarea zootehniei o constituie aplicarea cu perseverență a complexului de măsuri de ameliorare a raselor de animale. În trecut, majoritatea animalelor existente în regiunea noastră erau din rase locale, slab productive. În ultimii ani s-au întreprins numeroase acțiuni pentru îmbunătățirea calității a acestora prin metisaj cu rase perfectionate sau prin creșterea unui număr tot mai mare de animale din rasele ameliorate. În acest scop a fost organizată o rețea de reproducție pentru toate sectoarele, asigurîndu-se an de an reproducătorii din rasele raionale. Pentru îmbunătățirea calității a efectivelor de bovine și ovine s-a dezvoltat rețeaua de înșămînțări artificiale. Au fost organizate un centru, 7 subcentre și peste 175 puncte de înșămînțări artificiale, dotate cu aparatul și utilajele corespunzătoare și conduse de personal de specialitate. Prin folosirea celor mai buni reproducători din rasa brună de Maramureș, furnizați de Stațiunea experimentală Secuieni, de G.A.S. Dumbrava și de alte unități, precum și a ber-

becilor selecționați s-a reușit ca, în 1965, să se înșămînțeze artificial peste 58 mil vaci, adică peste 50 la sută din efectiv și peste 230 mil oi, reprezentînd 59 la sută din totalul oilor matcă. În acest an, efectivele înșămînțate artificial au crescut, astfel că ele cuprind un procent mult mai ridicat din numărul total de vaci și oi. Prin organizarea acțiunilor de reproducție, care permit folosirea intensă a reproducătorilor de rasă de animale din cooperativele agricole de producție, precum și din proprietatea personală a membrilor cooperatori și a țăranilor din zona de deal și munte neocooperativizate Secuieni și din gospodăriile de stat. De asemenea, în cooperativele agricole se execută controlul producției de lapte la 15.000 vaci, controlul producției de lînă la 14.000 ovine și al prolificității la 1.500 scroafe.

Creșterea efectivelor și îmbunătățirea calitatii a acestora au contribuit în mare măsură la mărirea livrărilor de produse animale pentru fondul centralizat al statului.

Eficiența acțiunilor de ameliorare a raselor este cu atât mai mare cu cit sînt mai bine corelate cu cele privind sporirea efectivelor de animale. Aceste acțiuni și înde-

în 1966 peste 63 la sută din totalul plantelor furajere cultivate. Au fost extinse culturile de mazare, ovăz, orz, sparțac, iarbă de Sudan. În majoritatea unităților s-a asigurată conveierul verde.

Rezultatele obținute în acțiunea de selecție sînt evidente. Totuși, această acțiune nu a fost urmată, de peste tot, de o creștere corespunzătoare a producției. S-a extins rasa Brună de Maramureș, dar producția de lapte nu a atins încă nivelul care se poate realiza la vacile din această rasă. Există diferențe mari între unități și chiar raioane în ce privește nivelul producției de lapte. Aceasta se datorește deficitelor în asigurarea nutrețurilor și furajere. În multe locuri procentul de natalitate la vaci este mic. Iată de ce consiliile agricole, în colaborare cu unitunile cooperatiste, urmăresc îmbunătățirea îngrijirii și furajării, extinderea aplicării metodelor științifice de reproducție și selecție — măsuri care, aplicate în totalitate, vor permite să crească producțiile de lapte, carne etc.

Una din preocupările noastre permanente o constituie studierea posibilităților existente în fiecare unitate agricolă pentru creșterea diferitelor specii și categorii de animale potrivit condițiilor specifice locale, pentru a se obține cantități sporite de produse animale, cu cheltuieli cit mai reduse. Pînă în 1970 va crește numărul animalelor în unitățile cu cele mai favorabile condiții, astfel ca cel puțin 80 de cooperative să aibă ferme cu peste 500 bovine. Organizarea producției pe baza criteriilor propuse va contribui la sporirea producției-marfă.

Este un lucru îmbucurător că problemele selecției au intrat în preocupările specialiștilor. Este necesar însă ca aceștia să pună în practică cu mai multă operativitate metodele oferite de stațiunile experimentale. Ne propunem să difuzăm rezultatele obținute de aceste unități, prin publicații periodice pe plan local, prin presă, broșuri sau schimburi de experiență. Pentru ca sprijinul să fie mai eficient, considerăm util ca cercetătorii să se ocupe mai mult de rezolvarea problemelor privind organizarea procesului de producție în lumina noilor cuceriri ale științei. Pentru regiunea noastră se pune în mod deosebit problema stabilirii celor mai valoroase scheme de încrucișare pentru ameliorarea animalelor, studiul adaptării metodelor rezultă din diferite variante de încrucișare între rasele de animale, în scopul mării potențialului biologic și creșterii producției de carne, lapte, lînă.

Dr. Osvald FLAMAN
vicepreședinte
Consiliul agricol regional
Bacău

Secorul ringuri de la Filatura românească de bumbac Jilava (Foto: Gh. Vințiu)

Ameliorarea raselor de animale, o cerință esențială pentru dezvoltarea zootehniei

zată, s-a reușit ca din totalul bovinelor peste 65 la sută să fie reprezentate de metisaj și rasele brune de Maramureș, 95 la sută din totalul porcinelor să fie din rasa alb de carne sau metisaj.

Se poate aprecia pozitiv și faptul că s-au extins în regiune oile cu lînă fină și semifină, care în 1948 nu reprezentau decît 0,5 la sută din totalul ovinelor. În prezent avem peste 110.000 oi cu lînă fină și semifină, ceea ce reprezintă peste 22 la sută din totalul efectivelor, iar în zona repartizată acestora — peste 45 la sută. În afară de aceasta, de la o parte din efectivele de oi țurcană, prin utilizarea berbecilor caracul, se obțin pieile de calitate.

Îmbunătățirea raselor de animale nu poate fi concepută fără organizarea pe baze științifice a acțiunilor de selecție. În prezent, prin cele 2 centre de selecție existente în regiune și prin rețeaua de specialiști din unitățile agricole și de la stațiunile populare se urmăresc — sub aspectul selecției — peste 3.800 vaci, 2.500 ovine, 450 scroafe din stațiunea experien-

sebi cele ce se referă la organizarea reproducției au influențat în mare măsură creșterea indicelui de natalitate, care, pînă în 1958, era de numai 60-62 la sută la taurine și 92 la sută la ovine. Prin acțiunile întreprinse s-a reușit ca acest indice să crească continuu, astfel că, în anul trecut, s-au obținut în medie pe regiune 79 viței la suta de vaci în cooperativele agricole și 80 în G.A.S. În 1966, acest indice va crește la 81 viței la 100 de vaci în cooperativele agricole. La scroafe s-a obținut în medie 15 purcei pe scroafă, iar la ovine 98 miei la 100 de oi.

Un rol hotărîtor în creșterea și ameliorarea animalelor îl are îmbunătățirea condițiilor de alimentație. În regiune există 150.000 ha de pășuni și peste 63.000 ha fîcete naturale. Pentru mărirea producției de iarbă de pe aceste întinse suprafețe s-a efectuat un mare volum de lucrări de îmbunătățire: curățirea de lăstariși și buruieni, fertilizare etc. De asemenea, s-a trecut la extinderea culturilor valoroase de plante furajere, în special a trifoliienelor, care au ocupat

